

ere tilfredsstillende eller ikke, og Udvalget har derfor tilladt sig at henvende en Anmodning til den højtærede Minister om at have denne Sag i Minde, naar dette Lovforslag føres ud i Livet. Der er ingen Tvivl om, at det ikke alene er Folkelukafets Størrelse, det kommer an paa, men ogsaa hvor det er anbragt, og det er ganske sikkert, at paa mangfoldige Skibe ere Lukaferne saaledes anbragte, at de ere næsten ødelæggende for Mandskabets Sundhed, idet Folkene overskyldes, naar de skulle ud af Lukafet til Dækstjeneste; og stundom endog til Maskintjeneste.

Der er endvidere i Betænkningen henvendt en Anmodning til den højtærede Minister om at lade de Forordninger og Bekendtgørelser, der skulle slutte sig til den eventuelle Lov, omdele til Tingene eller til Udvalgene, for at man derved kunde faa et Overblik over, hvorledes Loven vil komme til at virke i sine Enkeltheder. Man har naturligvis kun gjort det for at faa Oplysning om og klarere Indblik i Sagen, ikke fordi man har haft til Hensigt at gribe ind i Administrationsforhold.

Naar jeg nu gaar over til de enkelte Ændringsforslag, hvorom jeg med Glæde kan meddele, hvad jeg for øvrigt allerede har sagt, at den højtærede Minister har givet dem sin fulde Tilslutning, skal jeg gøre opmærksom paa, at alle Ændringsforslagene til § 2 nærmest kunne betragtes som formelle. Der er to Steder, hvor der er indført ny Bestemmelser, saaledes med Hensyn til Skibets Styrke og med Hensyn til Forsyningen med Ankre, Køder og Trosser. Det er Punkter, der findes omtalte i de fleste Klassifikationsbestemmelser, og man har derfor fundet det rettest at sætte dem ind ogsaa her. De to første Ændringsforslag til § 3 ere ligeledes redaktionelle og Nr. 14 gaar kun ud paa en Omsætning af de Bogstaver, der betegne Afsnittene i § 2. Ved Ændringsforslag Nr. 15 til § 5 forandres Ordet „Prøveanstalt“ til „Prøvekammer“. Dette Prøvekammer findes paa Orlogsværftet. Man har bestemt der at kalde det Prøvekammer, og man har derfor foreslaaet dette Udtryk brugt i Stedet for „Prøveanstalt“.

Ændringsforslag Nr. 16 til § 7 indeholder en Tilføjelse, som ikke har ringe Betydning, idet der ved den tilkendegives, at ethvert Skib, der har Certifikat fra et af Ministeriet anerkendt Klassifikations-selskab, skal fritages for Eftersyn for de Dele af Skibet med Tilbehør, hvorfor der

foreligger Certifikat. Det er en Lettelse for Ejerne og giver mindre Arbejde for det udmeldte Syn. Ændringsforslag Nr. 17 til § 10 er redaktionelt, og det samme er Tilfældet med Ændringsforslag Nr. 18 til § 11. Ved det andet Ændringsforslag til § 11, nemlig Nr. 19, tilføjes: „En Gang i Løbet af hvert Aar“. Disse Ord ere indsatte for at tilkendegive, at Synet ikke behøver at finde Sted med nøjagtig et Aars Mellemlum, men kun med henimod 2 Aars Mellemlum, hvilket vil være til Lettelse for Skibe, der ere paa længere Farter, og ikke komme tilbage til bestemt Tid for at underkaste sig Synet.

Til § 13 er der ikke stillet noget Ændringsforslag. Men denne Paragraf har været stærkt paa Tale i Udvalget. Den første Linie lyder saaledes: „Politivrigheden paa Skibets Hjemsted har at paase, at de foreskrevne Syn finde Sted“ o. s. v. Man har der imod indvendt, at Skibets Hjemsted kan være af den Beskaffenhed, at det aldrig kommer dertil. Der er et Rederi paa Bornholm, hvis Skibe aldrig gaa ind i Bornholms Havne, og hvorledes skal da Politimesteren der kunne paase, at Synet finder Sted? Jeg har spurgt en af Tingets Jurister angaaende dette Forhold, og han meddelte mig, at Forslaget ikke vilde volde nogen Besværlighed, naar hensaaes til den gældende Lovgivning, og den højtærede Minister har meddelt mig, at det i den kgl. Bekendtgørelse og Anordning, der vil slutte sig til Loven, vil blive nærmere bestemt, hvorledes man har at forholde sig paa Steder, hvor et Skib har Hjemsted, men hvor det aldrig kommer ind.

Jeg gaar derefter over til § 17, hvortil der er stillet Ændringsforslaget Nr. 20. I denne Paragraf er der foretaget en væsentlig Forandring. Formelt er den blevet delt i flere Stykker for at bringe Klarhed i den, og reelt har Ministeren bøjet sig for Udvalgets Ønske om, at Udnævnelsen af Synsmændene ikke skal ske direkte ved Indenrigsministeren, men indirekte. I Kjøbenhavn skal Sø- og Handelsretten indstille 3 Gange, saa mange Personer som det Antal Pladser, der ere ledige, hvorefter Ministeren er pligtig til at vælge en af de for hver Plads indstillede. I det øvrige Land sker Udnævnelsen af Tilsynsmænd efter indhentet Erklæring af vedkommende Amtmand, der saaledes faar en Slags Indstillingsret. Man har altsaa her til Dels beholdt den tidligere Fremgangsmaade, dog at man